

The American ESPERANTO JOURNAL

COPYRIGHT, 1908, BY THE AMERICAN ESPERANTO COMPANY

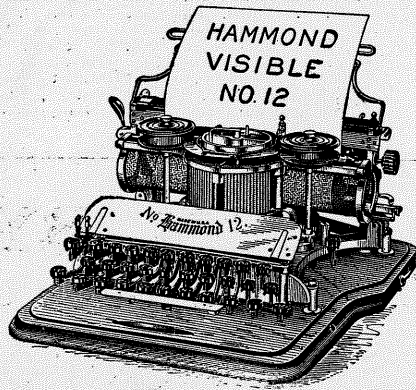
MODELO No. 12.

**VIDEBLECO
SIMPLECO
FORTIHECO**

Intersangeblaj

Literar-

Portiloj

**LA
SKRIBMAŜINO
POR
ESPERANTISTOJ**

Meĥanike

Unuformaj

Presajoj

LA HAMMOND'A SKRIBMAŜINO

qazwsxedcrfvtgb yhnujmikŝolĉpĵĝ
QAZWSXEDCRFVTGB YHNUJMIKŜOLĈPĴĜ
1" 2+ '3\$ ^4x^5!- 6ĥ;7':8(,9).0?ŭ

LA INTERŜANGEBLA LITERARO

THE HAMMOND TYPEWRITER CO.,
SIXTY-NINTH STREET AND EAST RIVER, NEW YORK, N. Y., U. S. A.

ESPERANTO ORGANIZATIONS IN THE UNITED STATES

<i>Name of Organization</i>	<i>Corresponding Officer.</i>
AMERICAN ESPERANTO ASSOCIATION	J. F. Twombly, Boulevard Station, Boston, Mass.
Los Angeles Esperanto Association	Ralph Bond, 232 S. Hill St., Los Angeles, Cal.
Auxiliary Language Association	Prof. James Main Dixon, University of S. California, Los Angeles, Cal.
San Diego Esperanto Society	Dr. C. G. Gearn, 2545 Front St., San Diego Cal.
Colorado Esperanto Association	Mrs. Maude W. Miks, 2622 Gilpin St., Denver, Col.
New Britain Esperanto Club	Rolland B. Moore, Box 700, New Britain, Conn.
Washington Esperanto Society	Charles W. Stewart, 1211 Kenyon St., N. W., Washington, D. C.
Emory Esperanto Club	Jack Dempsey, Emory College, Oxford, Ga.
Illinois Esperanto Association	Edwin C. Reed, Ashton Block, Rockford, Ill.
Chicago Esperanto Society	J. Howard Pearson, 551 S. Waller Ave., Chicago, Ill.
Leibniz Esperanto Club	Adolph Kroch, 126 Randolph St., Chicago, Ill.
University of Chicago Esperanto Society	Charles F. McElroy, 5520 Madison Ave., Chicago, Ill.
Elgin Esperanto Society	Joseph J. Burita, 114 Crighton Ave., Elgin, Ill.
La Juna Stelaro	D. A. Johnston, Y. M. C. A., Rockford, Ill.
Rockford Esperanto Society	Derwent Whittlesey, 1815 Elm St., Rockford, Ill.
Augustana College Esperanto Society	Charles H. Froding, Augustana College, Rock Island, Ill.
Indiana Esperanto Association	Mrs. Winifred S. Stoner, U. S. Marine Hospital, Evansville, Ind.
Juna Espero Esperanto Society	Miss Julia Bierbower, 610 Upper First St., Evansville, Ind.
Non Nobis Solum Esperanto Club	Miss Sadie Rucker, 1205 Chandler Ave., Evansville, Ind.
Indianapolis Esperanto Society	Miss Mary McEvoy, 21 E. Ohio St., Indianapolis, Ind.
Kansas State Agri. Coll. Esperanto Club	Prof. Herbert F. Roberts, M.S., Manhattan, Kan.
Pretty Prairie Esperanto Society	R. C. Voran, Pretty Prairie, Kan.
Portland Esperanto Society	Herbert Harris, The Churchill, Portland, Me.
L'Espero Esperanto Society	Mrs. A. D. Bird, 40 Camden St., Rockland, Me.
Mass. Agri. Coll. Esperanto Club	E. Victor Bennett, 25 North College, Amherst, Mass.
Boston Esperanto Society	Edward K. Harvey, Mass. Institute of Technology, Boston, Mass.
Esperantaj Pioniroj	William J. Graham, Perkins Institution, South Boston, Mass.
Kautabrigia Esperanta Grupo	Mrs. Estelle M. H. Merrill, 45 Bellevue Ave., Cambridge, Mass.
Harvard Esperanto Society	N. W. Frost, 32 Hollis Hall, Cambridge, Mass.
Marsh Esperanto Club	F. W. Woolway, 77 Union St., Newton Centre, Mass.
Worcester Esperanto Society	Herbert K. Cummings, Worcester Polytechnic Institute, Worcester, Mass.
Winona Esperanto Club	Thomas B. Hill, 309 E. Fifth St., Winona, Minn.
Belvirino College Esperanto Society	Dr. E. W. Doran, Belvirino College, West Point, Miss.
St. Joseph Esperanto Society	Mrs. Josephine Riley, 807 North 22nd St., St. Joseph, Mo.
Good Templars Esperanto Club	Harry C. Walsh, care of M. M. Co., Missoula, Mont.
First Nebraska Esperanto Club	Mrs. E. A. Russell, Ord, Nebr.
Searchlight Esperanto Club	Dr. E. W. Newell, Searchlight, Nev.
New York State Esperanto Association	Andrew Kangas, 1061 Prospect Ave., New York City, N. Y.
Auburn Esperanto Society	Clarence F. Welsh, Recorder's Office, Auburn, N. Y.
Brooklyn Esperanto Society	Durbin Van Vleck, 154 Hancock St., Brooklyn, N. Y.
Cornell University Esperanto Society	Miss Margaret Curtis, Sage Cottage, Ithaca, N. Y.
New York Esperanto Society	Andrew Kangas, 1061 Prospect Ave., New York City, N. Y.
Columbus Esperanto Society	Miss Carrie Southard, 1432 Highland Ave., Columbus, O.
Esperanto Club of Ohio State University	Charles W. Park, Ohio State University, Columbus, O.
Toledo Esperanto Club	H. S. Blaine, Box 999, Toledo, O.
Philadelphia Esperanto Society	E. Clive Hammond, 1711 Summer St., Philadelphia, Pa.
Warren Esperanto Club	W. L. MacGowan, Supt. of Schools, Warren, Pa.
Providence Esperanto Group	Frederick E. Cooper, 11 Hayes St., Providence, R. I.
Jamestown Esperanto Society	Leo V. Judson, 101 Wood St., Norfolk, Va.
Putney Esperanto Society	Rev. Herbert E. Buffam, Putney, Vt.
Seattle Esperanto Society	William G. Adams, 309 Twenty-seventh Ave., Seattle, Wash.

INSTRUCTION BY MAIL

INTRODUCTORY AND ADVANCED COURSES IN

ESPERANTO

CHIEF INSTRUCTORS:

Prof. E. C. REED, D. B. E. A., District Councilor Am. Esp. Ass., Sec'y-Treas. Illinois Esp. Ass.
 Prof. FLOYD P. HARDIN, D. B. E. A., Hon. Prcs. Univ. of Chicago Esp. Society
 Prof. DERWENT WHITTLESEY, D. B. E. A., Councilor Illinois Esp. Ass.

FOR BOOKLET DESCRIPTIVE OF OUR COURSES ADDRESS THE

AMERICAN SCHOOL OF ESPERANTO

407 ASHTON BLOCK, ROCKFORD, ILLINOIS

THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL

Copyright, 1908, by The American Esperanto Company.

A MONTHLY MAGAZINE DEVOTED TO THE INTERNATIONAL LANGUAGE.

Entered as second-class matter, January 6, 1908, at the Post Office, New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

PUBLISHED BY THE AMERICAN ESPERANTO COMPANY
150 NASSAU STREET NEW YORK CITY, U. S. A.

CABLE ADDRESS: ESPERANTO NEW YORK.

Vol. II. No. 3. (15).

MARCH, 1908.

PRICE, 10 CENTS.

SUBSCRIPTION PRICE

One Year \$1.00
Six Months50
Subscriptions can commence
with any number.

The Editor reserves the right to correct all manuscripts. Unavailable contributions he will return IF the writer sends postage stamps or international coupons, but not otherwise.

If contributions are not typewritten, they must be very carefully written by hand.

Articles on distinctively American subjects will be especially appreciated by the Editor.

ADVERTISEMENTS

For advertising rates, see fourth page of cover.

"NI KREDAS JE LA NETUŝBLECO DE LA ESPERANTA FUNDAMENTO ZAMENHOFA"

Important Notice

The American Esperanto Company, true to its promise to give to the American Esperantists just as good a publication as they would support; is pleased to announce that it has secured the services of several prominent Esperantists, who will join the editorial staff of THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL, Mr. Dodge finding himself obliged to relinquish his editorial work on the publication. Our readers may now look for brilliant contributions from the pen of one of the most expert Esperantists of the world, as we have obtained the promise of Mr. Edmond Privat, A.B., of Geneva, Switzerland, that he will be one of our constant collaborators. Mr. Privat needs no introduction; he is known and esteemed wherever Esperanto is studied. His visit to America has been of inestimable good to the propaganda work throughout this country and we sincerely hope that he will return to us after the Dresden Congress.

We have received many letters of congratulation concerning the change in the appearance and quality of our magazine and we wish to thank the writers most sincerely for their kind words. But we desire not only praise but also criticism and suggestions. Tell us what you consider our publication lacks and we will try to supply the want. The Editor is ready to increase the number of pages by four or even eight if the support given us will render such an extra expenditure possible. By obtaining new subscribers for THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL you will gain more for the money you have already paid out. The American Esperanto Company is not satisfied with its present publication. We desire to make our JOURNAL the best Esperanto magazine in the world. We can and will if you assist us; we cannot unless you do.

Beginning with the April issue we will make a special feature of our Chronicle. The popular demand is that this department appear entirely in English and accordingly will. We believe that the Esperantists want, first of all, the *news* of the movement *both here and abroad*. We will spare neither time nor expense to keep our Chronicle up to date.

Eminentaj Usonanoj: Mark Twain

LA proksiman 30an de novembro Samuele Langhorne Clemens, plifamata per lia plumnomo, Mark Twain, estos sepdektrijara. Li naskiĝis en la malgranda urbo Florida, en la usonero Missouri, 1835.

Li estas la filo de Johano Marshall Clemens kaj Johanino Lampton Clemens. Lia patro estis klera homo sed neriĉa, kaj kiam li mortis la familio estis lasata en malriĉeco. Por fari sian parton, la juna Clemens iris al Hannibal, Mo., ĉe l' aĝo de dektri jaroj, kaj fariĝis kompostisto, je kiu metio li laboris ankaŭ en New York kaj Philadelphia.

Lia ambicio, knabo, ĉiam estis esti piloto sur la rivero Mississippi, kaj kiam iafoje la oportuneco alvenis por tiu pozicio li ĝin ekprenis. Estis liaj spertaĵoj kiel piloto kiuj lin helpis en liaj libroj, "Vivo Sur la Mississippi," kaj "Antaŭaj Tempoj Sur la Mississippi." Poste li fariĝis privatsekretario al sia frato.

De tio li iris al la minoj de Nevada, pri kiuj li ofte skribis. Tiam, en 1882, li fariĝis redaktoro de tagĵurnalo en Virginia City, Nev.; li iris al San Francisco, estis tie ĵurnalistoj, kaj laboris en la minoj de Calaveras.

Dum ĉiu ĉi tempo li verkis artikolojn por la diversaj ĵurnaloj usonaj, rimarkindajn pro ilia troema ŝercemo, kaj tiuj ĉi ricevis multe da ŝato ĉie. Li donis paroladojn, en kiuj la aŭdantoj rimarkis tute al ili novan noton de humoro sarkasma sed ne malbonvola, kaj estas ne longatempe antaŭ ol li fariĝis fama kiel unika humoristo.

Lia rakonteto "La Saltanta Rano de Cala-

veras'a Graflando," priskribante malfeliĉan besteton kiun sentaŭgulo plenigis per papilketoj por gajni veton, famigis lian nomon pro la stranga kaj ridiga stilo en kiu li ĝin verkis.

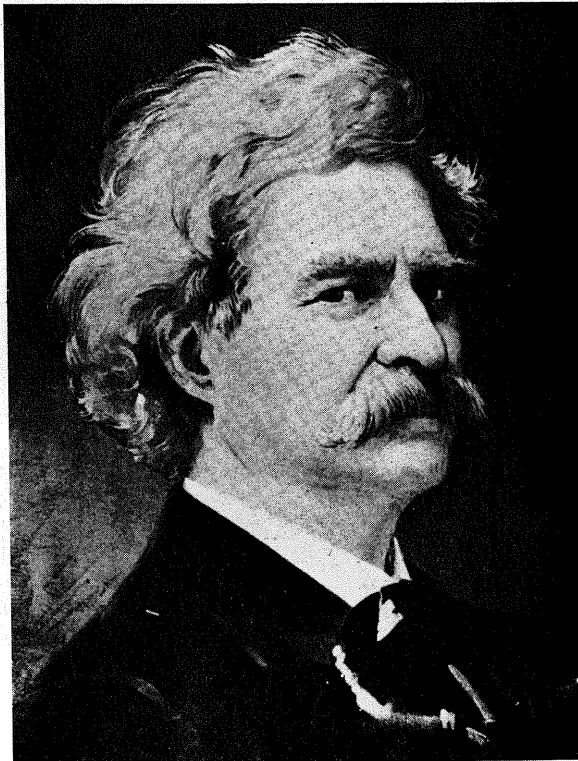
Sed kiam li eldonis sian libron, "La Aventuroj de Tom Sawyer," tiam efektive oni lin lokis en la plejaltajn rangojn de rakontverkistoj. La libro priskribas la vivon kaj strangajn aventurojn de ordinara sudusona knabo, kaj plenigas per tia riĉeco de detaloj de la vivado en tiu regiono ke ĝi estas preskaŭ klasikaĵo.

Mark Twain — sed unue, oni klarigu al la fremda leganto kiel li elektis tiun plumnomon. Ĝi devenas de la krio kiun li ofte aŭdis, knabo, kiam la mezuristo de la profundeco de l' Mississippi'a rivero faris al sia kunulo; "mark twain"—en Esperanto: "registru du"—signifas ke la sondilo atingis ĝis du fatomoj (fathoms); fatomo estas ses futoj. La konveneco de la unua vorto esti samaĵo kiel baptonomo (Marko)

faris la du vortojn facile uzeblaj kiel pseŭdonimo.

Mark Twain, do, ĉirkaŭ 1865, iris Europon, kie, kune kun kelkaj amikoj (je la fratino de unu el kiuj li poste edziĝis), li vojaĝis en multaj landoj. Li skribis pri tiu vojaĝo en la libroj, "La Senkulpuloj Fremdalande," "Piedmarŝo Fremdalande," kaj "Tom Sawyer Fremdalande." Tiuj ĉi libroj estis tiel popularaj ke li vendis milojn da ili, kaj lia famo kreskis.

Aliaj libroj de Mark Twain estas: "La Orumita Epoko," kiu priskribas vivon en

Copyright, by the U. S. Lithographic Co., New York.

MARK TWAIN (SAMUELO L. CLEMENS).

Washington, D. C., kaj en kiu estas la fama karakterulo *Kolonelo Sellers* la eksterordinara optimisto; "La Reĝido kaj la Malriĉuleto," kiu estas historio montranta kiamaniere unu el la junaj anglaj princoj ŝanĝis lokojn kun malgranda almozulo kiu strange similis al li; "La Aventuroj de Huckleberry Finn," kiuj estas tiuj de kunulo de *Tom Sawyer*—kaj

iaj personoj opinias ke tiu ĉi libro superas "Tom Sawyer"; kaj "Usonano Ĉe l' Kortego de Reĝo Arturo," fantazia miksaĵo de mezepoka kaj moderna tempoj. Tute, li verkis ĉirkaŭe dudekkvin librojn. La plej antaŭnelongaj libroj de Mark Twain ne estas tiel ŝercaj plenaj kiel liaj antaŭaj, ĉar li povas esti tre serioza kelktempe, kaj liaj seriozaj vortoj atingas—de pensemaj personoj—tiom da atento kiom liaj humoristaj.

En 1884 Mark Twain fondis la eldonistan firmon C. L. Webster & Ko., kiu eldonis kelkajn verkojn, el kiuj unu estas la fama "Memoraĵoj de Generalo Grant." La profitoj de tiu ĉi volumo estis grandegaj, kaj oni diris ke la dividado kiun ricevis la vidvino de la generalo estas \$350,000 (700,000 sm.).

Sed la firmo, escepte pri tio, ne estis sukcesa. Ĝi bankrotis, kaj la ŝuldoj estis multaj. Mark Twain ne estis persone respondanta je ili, sed li anoncis ke li sin konsideras tiel. Post la malsukceso li denove paroladis, tiun ĉi tempon tra la mondo, kaj post multaj jaroj li pagis plene la ŝuldojn, kvankam la kreditoroj estis oferintaj ricevi la duonon de ili kiel tutan pagon.

Tiu ĉi okazintaĵo min alprenas al la ŝlosilnoto de tiu ĉi artikolo, kiu estas ke Mark Twain, kiel tipa reprezentanto de ĉio kiu estas usona aŭ usonema, estas eble hodiaŭ la plej amata homo en tiu ĉi lando.

Li estis el bona familio, sed lia juna vivo, simila al tiu de la plejbonaj viroj kiuj atingis

poste sukceson, estis malfacila kaj suferata. Sed lin malfeliĉaĵoj kaj malfacilaĵoj dolĉigis, ne malmoligis. Li rigardas vivon tra okulvitroj kiuj ŝajnigas la bonecon bonegco kaj la malbonecon pardonebla. Kvankam li posedas fortan stilon sin esprimi, kaj kelkfoje maldolĉan langon, mi dubis ĉu li havas unu malamikon en la mondo.

Mark Twain, naskiĝinte en sudusono, antaŭ la Interŝtata Milito, kompreneble kutimis nature al la ideo de la sklaveco de la negruloj. Pri tio ĉi li skribis, en la *North American Review*:

"Dum miaj lerntagoj mi sentis nenian malamemon al sklaveco. Mi ne sciis ke estas io nedeca en ĝi. Neniu ĝin mallaŭdis en mia aŭdo; la ĵurnaloj lokalaj diris nenion kontraŭ ĝi; la eklezio lokala instruis al ni ke Dio ĝin aprobas, ke ĝi estas sanktaĵo, kaj ke la dubanto nur bezonas legi la biblion se li volas certigi—kaj tiam la legaĵoj estis legataj al ni por certigi la aferon; se la sklavoj mem havis malamemon al sklaveco ili esta saĝaj kaj diris nenion."

Antaŭnelonge Mark Twain mirigis la publikon aperante dum ricevo ĉe l' Blanka Domo en Washington en vestaĵo tute el blanka flanelo. Li

anoncis ke li kuraĝas porti tian vestaĵon tial ke li opinias ke ĝi estas pli saniga ol nigra ŝtofo, kaj, ĉar li estas tre amata homo, neniu lin kritikis pro tio. Nur Mark Twain povus fari tiel.

Unufojon, estis sciigoj ke li mortis. Kiam li aŭdis pri tio, li telegrafis: "La sciigoj estas trograndigo."

Jen estas rakonto kiun li mem sciigas:

Li marŝis unufoje en libregon, kaj rimarkante iun libron demandis la komizon pri ĝia kosto.

"Kvar dolorojn," diris la komizo.

"Nu," diris s-ro Clemens, "mi estas ĵurnal-

ŜERCAŬDESIGNAĴO DE MARK TWAIN.

Designita de s-ro Sylvester Anderson por la menuo de vespermanĝo donita de la Pleiades 'a Klubo en New York en honoro de s-ro Clemens lastan januaron.

isto. Ĉu mi ne ricevas rabaton pro tio?"

"Certe," respondis la bonvola komizo.

"Mi ankaŭ estas gazetisto. Ĉu oni elprenas iom pro tio?"

"Jes," diris la komizo. "Vi ricevos rabaton pro tio."

"Mi estas ankaŭ aŭtoro. Ĉu mi ne rajtas ricevi la aŭtoran rabaton?"

"Jes, sinjoro. Vi ricevos la aŭtoran rabaton."

"Aldone, mi havas akciojn en tiu ĉi firmo. Ĉu tio estas rezono por alia elpreno?"

"Jes, sinjoro," la komizo respondis.

"Fine," daŭrigis s-ro Clemens, "mi volas diri ke mi estas Samuelo Clemens. Ĉu tiu ĉi fakto min rajtigas demandi alian elprenon?"

"Ĝi vin rajtigas," diris la komizo, post momenta ŝanceliĝo.

"Bone," respondis la aŭtoro. "Kiom mi ŝuldas al vi?"

"Ni ŝuldas al vi okdek cendojn," diris la komizo.

VOJAĜE AL BERMUDO.
La fama aŭtoro estas nun en la insuloj
por resaniĝi.

Mark Twain estas nun en le Bermudaj Insuloj, kien li iris, antaŭ malmultaj kelkaj tagoj por resaniĝi, ĉar li ne estis ĝuanta bonan sanon. Angloj, same kiel ni, esperas ke li ĝin regajnu, ĉar ilia ricevo de li lastan jaron estis tre amikega kaj plaĉis multe al ĉiuj usonanoj.

Dum antaŭnelongaj jaroj li grade fariĝis pli serioza, kaj liaj lastaj verkoj, "Johanino de Arko," kaj "Kristana Scienco," montras tiun fakton pli klare. Eĉ lia lasta verko pri vojaĝo, "Sekvante la Ekvatoron," kvankam intencita por amuzi same kiel instrui, enhavas tre malmulte da lia antaŭa ŝerca troemeco de priskribo. Tamen, lia aŭtobiografo, nune publikigita en la *North American Review*, ĉiunonate, estas keltempe tre ridetiga.

DAVID H. DODGE.

MARK TWAIN EN LA STRATOJ.
Lin akompanas tie ĉi s-ro Henniker Heaton, fama kritikisto.

LA VESTAĜO BLANKA.
Mark Twain preferas nuntempe porti
vestaĝon el blanka flanelo.

Esperantista Dancistino

ESPERANTO en la piedfingroj? Certe! Kial ne? Ĝi estu ĉie!

Fraŭlino Adeline Genée, la mondfama dancistino, kiu ĵus alvenis New York 'on por danci en la muzika prezentajo, "La Spiritkiso," ĉe l' New York 'a Teatro, sin anoncas esperantistino, kaj ke ŝi tre interesiĝas en la movado en Usono.

"Vi sciu," ŝi diras al intervjuisto el THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL, "mi dancadis dum dek jaroj en la Empire Music Hall en Londono, kie la Asocio de l' Naciaj Dancistruistoj antaŭnelonge aprobis Esperanton. Pro tio mi unue serioze ĝin enrigardis, kaj mi konkludis ke ĝi estas tre utila perilo, ne nur por kunigi la gedancistojn el diversaj nacioj, sed ĉiajn popolojn."

Fino Genée estas danino, kaj ŝi parolas kvar lingvojn krom la propran; anglan, francan, germanan kaj italan; nature Esperanto ne estas malfacila al ŝi, eĉ ĝi estus malfacila al iu.

"Mi amegas la dancarton," ŝi diris, "kaj neniam kontraŭas la bison, ĉar mi dancas ĝis mia korpo ne kapablas plu. Estas strange," ŝi aldonis ridante, "ke mia nomo, en la franca lingvo, signifas (kun aldona supersigno) 'lacigita' (génée); estas neeble por mi senti lacecon post eĉ longega danco; mi dancas kiel aliaj personoj spiras."

Adeline Genée, la spertuloj de l' arto danca konfesas, estas la plejglora dancistino kiun la mondo ĝis nun vidis, kaj ankoraŭ ŝi ne estas trofiera nek aroganta.

"Mi opinias ke vi havas mirindajn dancis-

tinojn en tiu ĉi lando," ŝi diris. "Mi ĵus vidis Bessie Clayton'on ĉe la Weber'a Teatro, kaj ŝiaj arto kaj gracieco estas eksterordinaraj."

La stranga afero je Adeline Genée estas

ADELINE
GENÉE

LA MONDFAMA
DANCISTINO

ke, malgraŭ ŝia nemalgranda pezo, ŝi estas tiom ŝajne malpeza dancante. Ŝi ŝajnas venki la fortecon de altera graveco kiam ŝi saltetas aeron, kaj ŝi supreniras kiel plumo en la vento.

Rimarku la leganto ŝian aŭtografon sur ŝia fotografaĵo kaj ŝiajn vortojn: "Korege via por Esperanto." Ŝi tion skribis por THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL dum la intervjuisto parolis kun ŝi ĉe ŝia hotelo.

Nun ke la afero esperanta havas tiel famegan eksponentinon en la teatro, eble novaj rekrutoj trovos ke la lingvo estos endancita en iliajn korojn!

Announcement from Dr. Zamenhof

Just as we go to press there comes, too late to print in full or in Esperanto, a long and important open letter from the inventor of Esperanto, concerning the *Delegacio*. Readers of the April issue of THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL will undoubtedly get the whole of it, but the substance of the missive is contained in the following words:

"The *Delegacio* received from its members nothing more than the commission to choose a language; from the moment that that choice was made the *Delegacio* ceased to exist and remained merely a certain number of private persons, who—

by their own words—had now become Esperantists. But when these new Esperantists, who became allied to Esperanto only a few weeks previously, start to dictate laws to the whole Esperanto people, who have been working for more than twenty years, then we simply ignore them."

Bully for Dr. Zamenhof! As a logician he is as keen as ever. Nothing could be more satisfactory to the adherents of the *Fundamento*. The "importance" of the *Delegacio* as a factor in Esperanto is an exploded bubble, as we have frequently intimated would be the case. D. H. D.

Tre Grava Letero de Edmond Privat

AL THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL:

Estimata Redaktoro:

Permesu ke mi trankviligu kelkajn usonajn amikojn, kiuj ricevis lastatempe dokumenton, kiu ilin eble ĉagrenigis. Kiel ĉiu nun scias, la Lingva Komitato per granda plinombro rifuzis akcepti la lingvajn reformojn de s-ro Ido, kiujn aprobis la "Delegacio." Tiu Delegacio sciigis deklari ke pro sia elekto de Esperanto kiel internacia lingvo, ĝi sin konsideras kiel esperantista, kaj tamen ĝia direktanto, anstataŭ akcepti, kiel ĉiu el ni, la decidon de nia Lingva Komitato, daŭrigas propagandon por ŝanceligi persone la esperantistojn, kaj sendas al ili dubigajn dokumentojn.

Unu el ili estas broŝuro enhavanta artikolojn publikigitajn de d-ro Zamenhof antaŭ dekkvar jaroj en la antikva gazeto *Esperantisto*. En tiuj artikoloj kolektitaj de la mortinta d-ro Javal, la Doktoro demandis la esperantistojn ĉu ili deziras reformojn, kaj prezentis persone siajn tiamajn ideojn pri ŝanĝoj. La esperantistoj respondis: *Ne*; kaj la Doktoro mem konvinkigis ke ŝanĝoj ofte fariĝos baldaŭ malplibonigoj kaj ke la movado estas jam tiel antaŭenigita ke ĝi estas senutila danĝeraĵo konfuzi la tutan aferon por fari similajn lingvajn eksperimentojn. Se jam antaŭ dekkvar jaroj, kiam la esperantistoj estis apenaŭ du aŭ tri mil en la mondo, ili ne volis detrui la faritan laboron, ni hodiaŭ, kun niaj miloj da vivantaj verkaj aldonaĵoj kaj kursoj ĉie en

la mondo, ankoraŭ malpli volonte intencas mortigi ĉion ĉi nur por plezurigi neniam-kontentulojn. Tial en Bulonjo ni aplaŭde akceptis la Deklaracion de d-ro Zamenhof pri lia Fundamento; kaj estus absolute malhoneste kredigi al nebone informitaj samideanoj ke nia Doktoro favoras ŝanĝojn.

Antaŭ kelkaj tagoj li skribis al mi: "konigu kaj klarigu ĉie la antaŭparolon de l' Fundamento." Eĉ tion ni ne bezonas por kredi al la fideleco de nia amata majstro. Kiel multaj el ni, li estas sendube laca de la "parizana disputadoj," kaj multe pli interesiĝas en la laborado de niaj propagandistoj.

La franca fablisto La Fontaine verkis pri "La Muŝo de l' Veturilego"; ĉu en Antida lingvo oni ĝin tradukus per la "Ido de Esperanto?" Tre kore via,

EDMOND PRIVAT.

Pri la Festotago Esperanta

Editor, THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL:

Dear Sir—I am an urgent advocate of July 21, 1887, as the natal day of Esperanto for the following reasons:

1. It is the date assigned in many papers and publications and is already generally accepted.

2. Dr. Zamenhof states that he published his brochure in July, 1887. Why bring in June, May, March or December, which are further from the true date than any July day?

3. Any slight uncertainty of what occurred on July 21, 1887, is of no great importance. July 4, 1776, is *not* the date of signing the Declaration of Independence. The Christian Era is in error four years if we account Christ's birth as the beginning. The general accuracy of July, 1887, as the Esperanto natal month is beyond question. The day of the month may be uncertain. It has already been stated by more or less competent authority as the 21st.

Very sincerely yours, CHARLES W. STEWART.
1211 Kenyon Street, Washington, D. C.

La Blinduloj en New York City

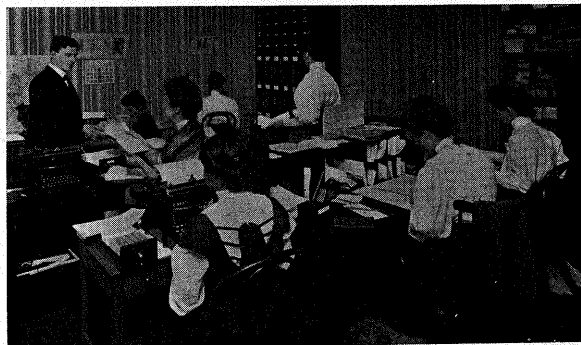
LA ĉefa neceso, pri la zorgo de blinduloj, estas ke ili ne estos lasataj senokupaj. Senokupeco, eĉ kun multaj vidantoj, estas speco de infero; kiom pli ĝi devas esti kun tiuj kiuj ne povas ekzerci siajn animojn aŭ spiritojn per vido al objektoj ĉirkaŭ kaj apud ili!

Tiu ĉi artikolo estas verkita post vizito ĉe l' New York Association For the Blind, kie multo estas farita pro la komforto, spirita kaj korpa, de blinduloj, kaj kie la ĝenerala zorgo por la zorgatoj devas necese renkonti aprobon de ĉiuj.

La sekretariino estas f-ino Winifred Holt, tre bela juna virino, kiu, kune kun sia fratino, f-ino Edith Holt, fondis la asocion antaŭ multaj jaroj kaj observis ĝian kreskadon kun entuziasmo.

Ĝi ne havas ankoraŭ vastegan hejmon, sed

ĝi posedas la kvaretaĝan domon en kiu ĝi loĝas—ĉe 118 East 59a strato—kaj ĝi trovas

SUMIGANTE LA DETALAIN PRI BLINDULOJ.

Antaŭ kiam la New York Association For the Blind havis sian propran loĝejon, f-ino Holt donis la uzon de sia domo al siaj ĝehelpantoj.

LA LABOREJO POR BLINDULOJ.

Tie ĉi la blindaj laborantoj faras seĝojn—bonajn seĝojn. Oni ne falos tra ili!

malmulte da malfacileco ricevi la necesajn sumojn da mono por daŭrigi la bonan aferon.

Simile al f-ino Helen Keller, kaj d-ro Javal de Parizo, f-ino Holt rapide decidis ke siaj blinduloj devas labori por esti feliĉaj, kaj ŝi starigis klasojn por tiaj okupadoj kiaj taŭgas al blinduloj. Sed plie; ŝi ne petas ke oni aĉetu la rezultaĵojn de l' laboro de blinduloj nur tial ke tiuj ĉi estas blindaj, sed tial ke la rezultaĵoj estas bonegaj.

“Niaj balailoj,” ŝi diras, “ne estas nur sufiĉe bonaj balailoj laŭ la prezo; ili estas la plej bonaj balailoj kiujn oni povas aĉeti. Ni ne petas kompaton por vendi la balailojn; ni ilin oferas vendiĝi tial ke ili estas tute valoraj. Se vi ne ilin trovos valoraj, ilin redonu kaj ricevevu vian monon!”

Same pri matoj, korboj, lampŝirmiloj, paj-laj ĉapeloj, globetaĵoj, ktp. Ĉio kiujn faras la blinduloj ĉe la New York Association For the Blind vendiĝas kiel bonaĵo—aŭ ĝi estas forĵetata.

F-ino Holt proponis al mi, duonŝerce, ke eble ŝiaj geinstruatoj ŝatos lerni Esperanton. Mi tuj citis la nomon de s-ro Edward K. Harvey, ŝe Boston, Mass., kiu faris tiom multe pro blinduloj tieaj, kaj la sekretariino respondis ke eble baldaŭ ŝi skribos al s-ro Harvey kaj demandos konsilon pri tiu ĉi punkto.

Jen tio kion diris Mark Twain en letero pri la New York Association For the Blind: “Estas sufiĉe malgaje esti blinda—ĝi estas unutona, unutona vivo pleje. Al ili estas ĉiam nokto; kaj kiam ili deviga sidadi kun plektitaj manoj kaj kun nenio fariĝi por amuzi aŭ gajigi aŭ okupi siajn spiritojn, estas pli kaj pli unutone. Ne devas esti ke ili devi-

ĝu vivadi per almozo. Ni devus doni al ili oportunecon meriti sian panon kaj koni la dolĉecon de l' pano ricevita per la laboro de la manoj.”

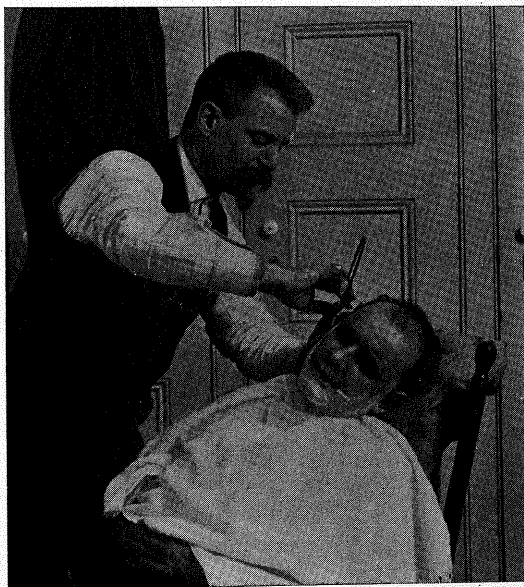
S-ro Grover Cleveland, eksprezidanto de Usono, diras: “La New York Association For the Blind entreprenis noblan laboron. Tio kio alvokas al mi plejforte estis la pretigo de l' blinduloj al memsubteno per instruado kaj kuraĝigo. Mi scias, per sperto kaj rimarko, kiom multe oni povas fari en tiu direkto, kaj kiom facile estas, en

la neesto de tia klopodo por blinduloj, insisti ke ili ricevu, pro ilia malfeliĉaĵo, malĉarman almozon.”

F-ino Keller skribas: “La blinduloj ĉie entuziasme ricevas la klopodojn por doni laboron al ili. Ili scias ke malokupado, mal-kuraĝigo kaj soleco for de la aktivagoj de homaro estas siaj realaj ŝarĝoj.”

Kaj s-ro Josefo Choate, fama leĝisto, humoristo kaj antaŭa ambasadoro al Anglujo, diras: “Neniu estas tiel blinda kiel iuj kiuj rifuzas vidi. Bezoniga helpo, kaj rapide.”

RICHIE LONG.

BLINDECO NE MALPLIVALORIGIS LIN.

Li estis barbiro antaŭ kiam li blindiĝis, kaj li daŭras esti sperta. Sed kiu rifuzas laŭdi la kuragon de l' razito?

The American Esperanto Journal

MARTO, 1908

No. 15

Redaktoro, - - - - DAVID H. DODGE

LA KRESKADO DE IDEO estas ĉiam interesa, same kiel la kreskado de kreskaĵo. Unue, ambaŭ paŝetas en la mondon timeme kaj ĉirkaŭrigardas kvazaŭ peti pardonon por ilia nura ekzisteco. Tiam, grade, ili grandigis, senkonscie, kaj baldaŭ ili trovas ke fortikeco estas akirita. La atakoj de l' elementoj naturaj aŭ de kontraŭuloj eble ilin malfortigas, sed ne ilin mortigas, kaj fine ili atingis plenkreskecon kaj staras fiere, timante nenion aŭ nenium.

Tiel estas pri Esperanto. Antaŭnelonge la esperantiston oni konsideras kiel specimenon de maldanĝera frenezulo, kiu int'resiĝas en afero absurda kaj senutila, kaj kies tempon li devus uzi al plibona celo. Sed nun, preskaŭ ĉiu konfesas, eĉ malbonvole, ke "estas iom en Esperanto."

Ni konas iun personon kiu, aŭdante unuafoje pri la lingvo, ridegis kaj proponis ke ni ĝin uzis por kunparoli kun la sciuroj en la parko. Sed, anstataŭ respondi akre, aŭ sarkasme, ni grandanime donis al li ŝlosilon ĉefeĉan. Post ĉirkaŭe unu monato ni lin renkontis ree. Tuje li sciigis entuziasme al ni ke li abonis sep gazetojn esperantistajn, kaj malhelpis al ni trafi nian vagonaron tial ke li insistis diskuti dum duonhoru diversajn punktojn gramatikajn. Efektive, la tempo ridi je Esperanto tute forpasis. Oni povus ridi, kun egala justeco, je aritmetiko, aŭ pantolonŝelkoj—aŭ io utila.

* * * *

THERE ARE EVIDENTLY several Esperantists in this country who do not quite thoroughly grasp the point as to the idea of strict adherence to Dr. Zamenhof's *Fundamento*. They seem to think it means that nothing new is to be admitted into the language, no matter what the exigency may be or what the progress of events may demand. We are not disposed to criticize such persons for taking

this erroneous view of the matter, for they may not have in their possession a copy of the *Fundamento*, in the Introduction to which the point is made quite plain by Dr. Zamenhof himself. We only advise very strongly that they get the book and read it carefully. In the meanwhile, a few remarks may make the matter clearer.

* * * *

FOR INSTANCE, the word *plumo* means either "a pen" or "a feather," and *literaro* may be translated by "a set of type," or "a collection of the letters of the alphabet." In either case, and in similar cases, the context is almost sure to explain which translation is proper, but the fact of there being any doubt at all is unsatisfactory to many conservative Esperantists, and rightfully so. Any Esperantist has the right to coin a separate word for either "a pen" or "a feather"—and other Esperantists have the equal right to adopt or reject it. This is why it behooves earnest students and experts of the language to restrain themselves when incited to invent a word that may be plain to persons of their own countries, but quite incomprehensible to others on account of its lack of internationality. The proposer, however, is not doing anything prejudicial to the Boulogne Declaration, as embodied in Dr. Zamenhof's Introduction. He is merely coining a new word. If the suggestion is good the coin will become current; otherwise, not. Esperantists know a good thing when they see it.

* * * *

BUT IF THE INNOVATOR proposes to discard the accusative *n*, or to use another suffix instead of *ec* to indicate the abstract quality; or if he suggests overhauling the Esperantist alphabet to the end that the accented letters (or their equivalent with the added *h*) be abandoned, he then is contravening the *Fundamento*, and is likely to find himself extremely unpopular, not to say ridiculous. In the first case, he makes a suggestion which, if followed, enriches the language; in the last cases he proposes upsetting what has been proved quite satisfactory for twenty years. The whole of Esperanto literature up to date has been built on ideas condensed in 1905 in the Boulogne Declaration, ideas weighed carefully in the exquisite balance of experience and not found wanting. The mere idea of rendering nugatory all this work is absurd in itself, and those who are obsessed by it have neither a sense of proportion, nor of humor.

* * * *

MANY NEW WORDS have been added since the Declaration, and been welcomed, and one new suffix (see page 48). THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL in this number adopts a new word meaning "type," from the German *Schrift* (see page 47), for which we thank *The British Esperantist*, which uses it in its February issue. We adopt it temporarily only; something better may be used universally later on, but the word will do for the nonce. We also think—personally—that a new word is needed for "business;" if continental Esperantists like *businesso*, pray let them accept it with our compliments. We have not used it yet, and are sufficiently conservative to pause before doing so, particularly so in view of the change of editorship, but that a new word, as distinct from *aferoj*, is needed is beyond question.

Pri la Vorto Usono

AL THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL:

Estimata Samideano:

Eble al mi apartenas la honoro, esti la esperantista baptopatro de via lando. En mia libreto *Historio resuma de l' Arbitracio konstanta*, verkita dum la somero de 1904, kaj eldonita en januaro 1905, mi faris efektive la jenan proponon, represitan poste sub la rubriko *Vorturo Pacifisma* en la unua numero de *Espero Pacifista* (julio 1905):

“**Amerikano**, kiu koncernas speciale Unuigitajn Ŝtatojn, aŭ ilian loĝantaron—**Amerikano**, regnanto de Unuigitaj Ŝtatoj.—Vidu: **Usono**.

“**Usono**, Unuigitaj Ŝtatoj de Norda Ameriko.—Strange estas, ke ekzistas neniu nomo por la regnantoj de Unuigitaj Ŝtatoj kaj por ilia nacio. Oni nomas ilin, ĝenerale, **Amerikanoj**; sed tiu nomo estas evidente malpreciza.

“De kelkaj jaroj, oni komencas, en Unuigitaj Ŝtatoj, nomi la landon per la nomo *Usona*, kunmetita per la ĉefliteroj de la vortoj *United States of North America* (Unuigitaj Ŝtatoj de Norda Ameriko); tio, kio koncernas la landon, estas *usonian*, kaj, simile, la regnanto estas nomata *Usonian*. (Same, la konata moknomo *Uncle Sam* (Onklo Sam) devenis de la oficiala mallongigo U. S. Am.).¹ Tiuj nomoj, tre oportunaj kaj bonsonaj, ŝajnas esti disvastigotaj kaj oficiale akceptotaj.

“En Esperanto, mi proponas nomi la landon **Usono**; la responda adjektivo estus *Usona*, kaj la regnanto *Usonano*.

“Eble oni povus diri *Usonujo* aŭ *Usonlando* por la regno, kaj *Usono* por la regnanto. Sed la ĉi superaj vortoj ŝajnas al mi preferindaj.”

Principe, mi uzas en *Espero Pacifista* novajn vortojn, nur en okazo, se, el teknika vidpunkto, ili estas necesaj, por esprimi ideon, por kiu mankis ĝis nun speciala esprimo. Pri **Usono**, kiel ajn necesa ŝajnis al mi la enkonduko de vorto signifanta “regnanto de Unuigitaj Ŝtatoj,” oni povis atendi almenaŭ ĝis kiam la koncernataj esperantistoj, t. e., niaj amikoj el tiu lando, estos konigitaj sian opinionon. Mi ne uzis do tiun nomon, kaj daŭris, provizore, diri “Unuigitaj Ŝtatoj” kaj “Amerikano.” Sed, en la septembra numero, mi faris

¹La devego de “Uncle Sam” estas aparta afero. La entreprenisto, dum nia milito kontraŭ Anglujo, nomiĝis Elbert Anderson; li provizis nutraĵojn al la militistaro. Liaj skatoloj estis stampitaj “E. A.—U. S.” La nomo de l' inspektoro de l' nutraĵoj estis Samuel Wilson, kiun militistoj ame nomis “Uncle Sam.” Unu ŝercema militisto klarigis ke la literoj U. S. rilatis ne al la Unuigitaj Ŝtatoj sed al “Uncle Sam,” la inspektoro, kaj la ŝercaĵo restis.

eksperimenton: ĉar la vorto **Usono** troviĝis en la titolo de mallonga noto tradukita de unu el niaj kunlaborantoj, mi lasis ĝin, por ekscii kiun efekton ĝi faros, ĉar oni devis ĝin rimarki, pro tio, ke ĝi estis presita per dikaj literoj.

La sola efekto estis malaproba letero de s-ro Twombly,² kiu, versimile, ne estis leginta mian unuan noton, kaj rimarkigis al mi (kion mi sciis), ke la nomo **Usona**, ĝis nun, estas uzata malofte kaj precipe kiel ŝerco. Pri tio, mi respondis per la jena vortara noto, en la decembra numero de la sama jaro 1905:

“**Usono**.—La uzo de tiu vorto, en nia septembra numero, estis tre kritikata en letero de s-ro Twombly. Ni scias ke oni povas fari kontraŭ ĝi tiun kontraŭparolon, ke ĝi ne estas oficiale, eĉ nek ĝenerale uzata en Unuigitaj Ŝtatoj mem. Tial, en la unua parto de tiu vortaro, mi proponis ĝin nur por la estonto, konservante, por la estanto, la vorton *Amerikano*, por montri la regnantojn kaj loĝantojn de Unuigitaj Ŝtatoj; kaj la vorto **Usono** estis uzata nur unufoje en la revuo, de kunlaboranto kies tekston oni ne ŝanĝis. *Amerikano* havas la duoblan malutilon, ke oni ne komprenas ĉiam la diferencon inter ĝi kaj *Amerika*, kaj ke ĝi donas neniun nomon por la regno mem. Kelkaj personoj, mi scias, diras *Unuiĝo* kaj *Unuiĝanoj*, kio, ankaŭ, ne estas tre bona. Stranga situacio, tiu de lando kaj popolo sen nomo!”

Sed nun, kiam la vorto **Usono** estas uzata de d-ro Zamenhof, mi opinias ke la estonto, kiun mi aludis en la ĉi supra noto, estas alveninta; kaj mi konsideras do **Usono** kaj **Usonano** kiel enkondukitaj por anstataŭi la maloportunan *Unuigitaj Ŝtatoj* kaj la neprecizan *Amerikano*.

Mi devas aldoni ke mi scias, ke s-ro Sam. Meyer, el La Rochelle, faris la saman proponon, sed mi tute ne memoras, je kiu epoko. Versimile, le respondos ankaŭ al via demando. Sed, kiu ajn el ni estas kronologie la unua, ĉiu, prezentante sian proponon, ne konis la ideon de l'alia. Ni povas do ambaŭ pretendi la titolon de elpensinto: cetere, du baptopatroj ne estas troaj por tiel granda kaj grava lando!

Pri via demando, ĉu oni devas diri **Usono**

²Nia amiko estis nun kun ni. S-ro Twombly aprobas *Usono*. Vidu lian amikan leteron en la februaro numero.—Red. A. E. J.

au **Usonujo**, mi esprimis mian preferon en la unua suprecitita noto. Mia motivo ne estas nur la kompara mallongeco de **Usono**, sed ankaŭ la esenco de la sufikso *uj*. La nomo *Usonujo* signifus, ke via lando estas loĝata de etnike aparta gento, aŭ de popolo parolanta apartan lingvon, propran al ĝi, kaj ke la lando ricevis la nomon de la dirita gento aŭ lingvo. Tia ne estas la okazo, ĉar la Usonanoj estas ja unu el la plej miksitaj popoloj en la mondo, kaj parolas plimulte kaj oficiale la lingvon de le angloj. Al mi ŝajnas do ke oni devas diri *Anglo, Anglujo, Franco, Francujo, kaj Portugaljo, Portugalujo*, sed *Usono, Usonano*, same kiel *Brazilo, Brazilano*.

Ekzistas laŭvere en Europo du landoj, Belgujo kaj Svisujo, kies nomoj ne respondas al la ĉi supraj difinoj. Sed vi scias, kiel fortaj estas la naciaj kontrastoj kaj kontraŭstaroj en nia malfeliĉa Eŭropo. Ambaŭ popoloj, la Belga kaj la Svisa, havas, de multaj centjaroj, tiel apartan karakteron kaj historian individuecon, ke, kvankam tute malhomogenaj, ili formas kvazaŭ unuecaj gentoj; kaj la nomo Belgoj estis cetere tiu de antikva gento, kaj Belgujo tiu de Norda Gallujo.

Resume, oni devas diri, laŭ mi, **Usono** kaj **Kanado** por la du nordaj landoj de Nordameriko; por la suda, kies nomo venas de ĝia ĉefurbo, mi konsilas diri *Meksiklando*.

Kredu mia, estimata sinjoro, sincere via,
GASTON MOCH.

Redaktoro de *Espero Pacifista*.
Neuilly-sur-Seine, Francujo.

AL THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL:

Estimata Redaktoro:

Vi petas kritikon pri la vorto **Usono**, kaj tial mi kuraĝas skribi pri ĝi. Oni ofte diras pri Esperanto mem ke ĝi ne estas teorie perfekta, sed ke ĝi ja estas praktika, kaj tio ĉi estas la plej grava afero. Ĉu eble oni ne povus diri same pri **Usono**? Certe, ĝi ne estas teorie perfekta, sed ĝi certe estas praktika, kaj eĉ preskaŭ la sola proponita formo kiu estas praktika. Ni certe ne rajtas alproprigi la nomon Ameriko, kaj estas aliaj "Unuigitaj Ŝtatoj" eĉ en Ameriko mem; ekzemple, la U. S. de Kolombio en Suda Ameriko. **Usono** estas belsona kaj oportuna, eĉ se oni povas demandi, kie estas Ameriko? Ĝi estas jam komprenata, ĉar mi kelkfoje ricevis leterojn en kies adreso ĝi estas uzita. Mi konfesas, ke mi ne tute ŝatis ĝin, kaj jam parolis kontraŭ ĝin, sed mia opinio ŝanĝiĝis post iom da pensado.

Philadelphia, Pa. LEWIS B. LUDERS.

AL THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL:

Estimata Redaktoro:

Unue, mi ne pensas ke "Unuigitaj Ŝtatoj" estas ĝusta termino, ĉar la unio inter niaj ŝtatoj ankoraŭ daŭras; tial "*Unuigataj*" estus pli taŭga esprimo. Sed, kiu *igis* nin unu? Neniu! Ni mem *unuigis*. Tial, mi prefere dirus "Unuigantaj." Nia unuigo estas daŭra eco, mi pensas. Tial, la ĝusta esprimo estas "Unuigaj Ŝtatoj." Sed el tiu-ĉi, adjektivo ne estas farebla, kaj **Usono** bezoniĝas.

Brooklyn, N. Y. WM. J. PHOEBUS.

Ĉu Profitas Pruntepreni la Gazeton de Via Najboro?

Viro, kiu estis tro ŝparema aboni al sia hejma gazeto sendis sian filon por pruntepreni ĝin de lia proksima najboro. Dum sia rapido, la junulo renversis abelujon valoritan je kvar dolaroj kaj post dek minutoj li similigis al veruka kukurbo.

Liaj kriegoj atingis al lia patro, kiu kuris al lia helpo, kaj, ne vidinte dentmetalfadenan palisaron kuris en ĝin, elŝirante manplendon da karno el sia anatomia kaj ruinigante kvar-dolaran pantalonon. La maljuna bovino ekprofitas per la truo farita en la palisaro, eniris la proksiman kampon kaj sin mortigis, manĝante nematuran grenon.

Aŭdante la konfuzon, la edzino elkuris, renversante kvingalanan sitelon da kremo en korbon de katidoj kaj dronante ĉiujn. Dum ŝia rapido ŝi lasis fali siajn falsajn dentojn valoritajn je dudek kvin dolaroj.

La infano, senatentata, rampas tra la disverŝan kremon en la salono kaj difektiĝis dudekadolaran tapiŝon.

Dum la ekscitego, la plejmaljuna filino forkuris kun la dungato, la hundo diskunigis la sidintajn kokinojn, kaj la bovidoj eliris kaj formaĉis la vostojn de kvar bonegaj ĉemizoj.

Moralo: Aĉetu vian ĵurnalon—precipe la esperantan! *Esperantigis* G. C. GEARN.

General Chronicle

District of Columbia

Washington.—*Sciĝoj* most pleasing to Washingtonians are that Edmond Privat will address audiences in that city at the Y. M. C. A. Hall, beginning March 2nd. On the strength of this information the Philadelphia *Sunday Press*, of February 16th, contained a half-page announcement, confidently stating that

ROOSEVELT IS GOING TO STUDY ESPERANTO,
THE WORLD LANGUAGE.

The sub-caption continued: "Edmond Privat, 18-Year-Old Native of Switzerland, Now in This City, Will Instruct the President in the Use of the 'International Tongue'—Esperantists Hope to Make Him Champion of Their Cause"; and the story ran in part as follows:

"President Roosevelt is to be asked in voice his approval of the proposed world language, Esperanto—to stimulate the study of it by a formal indorsement, such as he gave the simplified spelling movement.

"Because the Chief Executive has signified his willingness to become acquainted with the principle of the international tongue, high hopes are held by the Esperantists that he will be brought to see its utility and the power to bind the world in brotherhood which they feel it possesses.

"Two weeks from to-morrow—on March 2—the President will meet one of the leaders of the Esperanto army, who will attempt to familiarize him with the rules for its employment—and this initiatory lesson, it is believed, will decide whether or not Mr. Roosevelt will come forth in the role of an Esperantist.

"The task of proselytizing the President has fallen to the lot of a youthful native of Switzerland, Edmond Privat. Although he is only 18 years of age, he is rated as the foremost among teachers of Esperanto—his mastery of the language making him the idol of all who speak or write it."

M. Privat has already so many feathers in his cap that it would seem as if there were no room for more, but the plume to which he will be entitled if he succeeds in inducing Mr. Roosevelt to take an active interest in Esperanto will assuredly displace the others. We wish him all the success in the world.

The Washington Esperanto Society held its regular meetings on January 4th and 18th and February 1st and 15th, at Pythian Temple. Members and interest are increasing. Classes for beginners and for those well-advanced are conducted. Original poems and translations in Esperanto have been rendered by members. On January 14th Mr. Charles W. Stewart gave an address before the Blind at the Library of Congress on Esperanto, showing its internationality; a week later, Mr. R. L. Lerch lectured on Esperanto, before the Potomac Literary Club, all being quiet along the river while he did so. Mr. Charles F. Bardorf, president of the Montreal (Canada) Esperanto Society, visited the capital February 10th-14th. He is an accomplished Esperantist. The Washington Society proposes to furnish a teacher of Esperanto for blind persons in that city, and the practicability of maintaining an *informejo* or *konsulejo* in Washington is being discussed.

Illinois

Chicago.—The *Theosophic Messenger*, published in this city, contains in its January issue a two-page article, by Albert P. Warrington, on "Esperanto As a Factor in Universal Brotherhood." The practical side of Esperanto has been so much exploited, to the detriment of its original purpose—for Dr. Zamenhof's aim was in the main an ideal one in furnishing a universal language—that the aforesaid article may be read with profit to those of us who are not altogether eaten up by materialism.

Indiana

Evansville.—Much interest has been awakened among Indiana Esperantists during the past month, particularly in Evansville, which was the seat of the First Indiana Esperanto Club, organized one year ago. There are now ten clubs in this city. Prof. Julius Stoeber, teacher of German in the High School, has become a convert and is now trying to make many *samideanoj*. He has organized "The Teachers' Esperanto Club," and will also give Esperanto lessons to high school pupils and other aspirants for knowledge.

A new game called *ĈIO* has been invented by Mrs. Winifred Sackville Stoner, president of the Indiana Esperanto Association. This game, which consists of 200 cards, can be played by two to fifty persons, and Mrs. Stoner guarantees that any one who will play it ten times will

then be able to converse fluently in the new tongue. The game has already taught some fifty people Esperanto, and the author hopes it may instruct 50,000. There are really ten games in one game, as each card is marked from 1 to 10, the players using only one number, say 1 or 2 throughout a game. Write to Mrs. Stoner for further particulars.

Mr. Marshall White, secretary of our *Korespondanta Klubo*, has now a collection of 3,000 postal cards from Esperantists throughout the globe. Mr. White is proud of his collection, which he considers most valuable, as well as interesting and instructive. During a recent visit to Europe he called on a number of his correspondents and was treated royally, being wined and dined by the *Samideanoj*. One of his Esperantist friends in Spain insisted that he should be his guest and gave a reception in his honor, at which he was presented to several members of the Spanish nobility.

Much interest and enthusiasm has been aroused among the Indiana Esperantists owing to the proposed visit of Mr. Edmond Privat to Evansville from March 5th to 8th. The president of the association is drilling the members of the *Juna Espero* Club in an Esperanto operatic tea, and also a number of patriotic songs and ballads, which they will sing on the evening of March 6th, when M. Privat will lecture. Mrs. Alfred Greene, musical director of this Association, will sing several solos in the beautiful and flexible tongue, and several children, scarcely out of babyhood, will recite Esperanto poems.

Miss Mary McEvoy, president of the Indianapolis Esperanto Society, and Mr. J. Cliff Anderson, president of the Terre Haute Esperanto Society, who are councilors in this association, are doing good work for the cause. Leaflets for propaganda are being issued by the Indiana Esperantists.

Kansas

Manhattan.—We are in receipt of a brochure by Anna Monsch Roberts, of this city, entitled, "The Problem of International Speech." It is a reprint from *The Popular Science Monthly*, February, 1908, and is a chatty and interesting article dealing first with the inconsistencies of the English language, followed by a resumé of the faults of Volapuk, and the beauties and advantages of Esperanto.

The Kansas State Agricultural College Esperanto Club, reorganized just before the holidays, and now has a large, enthusiastic and flourishing membership, numbering already over thirty, with new additions at each meeting. The cause of Esperanto in this locality, and in Kansas generally, is growing. A year ago it was ten times as difficult to obtain a hearing, or to awaken interest, as it is to-day. There is no question about the future of Esperanto in this institution. The students' papers are giving more and more attention to the matter, and the vigorous and enthusiastic group of the present year will accomplish much for the cause of the language here. The group is using Bullen's Lessons, meeting each Wednesday afternoon under the direction of Prof. H. F. Roberts. The club will place *THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL* in the college reading room.

Massachusetts

Boston.—Mr. E. K. Harvey lectured to the teachers and students of the Concord School, Concord, Mass., on February 8th. A class was afterwards formed to study the language. Mr. Harvey's report of the Boston Esperanto Society follows:

"During the past month the Boston Esperanto Society held its annual election of officers and amplified its constitution. We don't believe in red tape. Our course at the Institute of Technology is now ended, and a new course begins next week in the English High School on Montgomery Street. The fact that the Boston School Committee has granted us the free use of a room in the Evening High School is, we believe, very important, and constitutes the thin end of the wedge. Esperanto is now placed on the same basis as French, German, mathematics, etc., which are being taught in the same building at the same hour. This is largely due to the efforts of Mr. J. P. Ogen, who will lead the class.

"A small group of Esperantists meet weekly in Boston, who call themselves the 'Meteorological Esperanto Club' (!) All discussion is in Esperanto and but one subject is allowed for discussion—the weather! The president opens the meeting with the same question, 'Is it hot or cold?' and then follow learned disquisitions on 'What is Hot,' or 'What is Cold,' etc., etc., greatly to the amusement and edification of those present."

When the good old summer time comes around, we presume the members of the above organization will be able to ask each other "Is it hot enough for you?" with impunity. Of course discussion of the weather in Esperanto is better than no discussion in Esperanto at all, but we should be inclined to think, without undue precipitation, that there are a few other matters worth thinking about.

Harvard.—A petition hung in Gore Hall requests the faculty to have a course given on Esperanto during the second half year. The petition was inspired by Edmond Privat's remarks in the Harvard Union to the effect that it was time Esperanto was taught here.

New Jersey

Atlantic City.—After some hard work on the part of Mr. Ward Nichols, of Philadelphia, the use of the high school auditorium was obtained from the Superintendent of Public Schools here for the address by Mr. Privat to the pupils on Esperanto, February 10th. There was also some little opposition on the part of the principal, but he relented gracefully, and afterwards told the pupils that he was glad he had done so. The previous Saturday, the 8th, a reception was held at the Hotel Traymore, at which were present some of the leading society people of Atlantic City; one of those present was Mr. Gilman, one of the founders of Radcliffe College, and he was more than interested in M. Privat and his work. Nearly all the pastors gave notice of the Monday talk from their pulpits on Sunday. From the way things are going at this summer resort, the answer to the question, "What are the wild waves saying?" will probably be something in Esperanto by next July.

Trenton.—The Superintendent of Public Schools here is much interested in Esperanto, and has written several times to Mr. Nichols on the subject.

New York

Buffalo.—Mr. Philip B. Goetz, the classical instructor at the Lafayette High School, started his third annual class in Esperanto in the school. He reports gratifying results.

New York City.—On Friday evening, January 31st, an important lecture was given before the Bahai Society of New York by Mr. Stephen W. Travis, Jr., President of the New York State Esperanto Association. The local Bahais number about two thousand members, and many of the most prominent were on hand to hear the lecture. Among the well known visitors present was Prof. M. Barakatullah, of Bhopal, India. In the course of his lecture, Mr. Travis spoke in Esperanto, and Prof. Barakatullah, though hearing Esperanto for the first time and never having studied it, was nevertheless able to understand all that was said. The Bahais became very enthusiastic over the wonderful possibilities of Esperanto and will probably take up the universal language seriously in the near future. If so, Esperanto will gain many hundred thousands of new adherents, as the Bahais are very numerous in the Orient and are increasing more rapidly than any other sect. The Bahai movement occupies the same position in the religious world as does Esperanto in the linguistic, and Bahaiism has been called the Esperanto of Religion by one of its most prominent exponents.

Ossining.—"Stone walls do not a prison make" for Esperanto, and access to the temporary residents of the establishment at Sing Sing has been made by the universal language through the medium of *The Star of Hope*, the by-weekly publication issued by the convicts therein. The following letter from the editor of *The Star of Hope* to THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL is worth reading:

"I have had mailed to you a copy of our prison newspaper, *The Star of Hope*. I am conducting a series of lessons in Esperanto through its columns. The issue sent contains the third lesson of the series, and in the former ones I had reprinted the advertisement of Revell & Co.; it is, therefore, likely that many men here will secure books. I thought this matter might be of interest to you and that it was unlikely to come under your notice. Without a teacher I have studied the language somewhat diligently during the past six months and I thought I would like to do what little was in my power—*por disvastigi la karan lingvon*—in spite of my isolated position. The paper is printed at Sing Sing, but each inmate of the four prisons is provided with a copy; Sing Sing, Auburn, Clinton and the State prison for women. Thus the language is at the disposal of over three thousand persons

who surely have *lots of time* for study. *Kleruloj* are in the majority. After the grammar and key is furnished I shall supply short articles with translations and explanations. I am a subscriber to THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL and to *The British Esperantist*; I have also a fair collection of manuals. As might be expected, in handling a new language, a few errors have occurred, typographical and otherwise, I shall continue the matter until August, when I expect to make my *eliro*. I shall leave enough matter on hand to continue the lessons for several issues and at that date probably some other *malliberulo* will be sufficiently tutored to go on with the work. I should appreciate any suggestion or advice. Of course my position reduces my privileges of correspondence and I have to work entirely without assistance, rendering the task a difficult one. The authorities have provided the supersigns and otherwise aided me. Our *Star* has a small outside circulation, besides coming under the notice of officers, employees and relatives. Sincerely yours, _____"

Ohio

Cincinnati.—The Cincinnati Esperanto Club, W. M. Ampt, president, has its own method of study. The club meets weekly as a committee of the whole for study, comparison and discussion. Every second week the club meeting is held at the president's residence. The first part of the session is devoted to the asking and answering of questions with explanations of difficult points by the president. Then follows a short period devoted to elocution in Esperanto, each member reading Esperanto text aloud and the others noting the incorrect pronunciation. Then follows the most important part of the work, namely, ear-training; that is the education of the ear, to understand Esperanto when spoken. We find the new book by Kabe, "Unua Legolibro," excellent for the purpose. We begin with the third part of the "Frazlibreto." One member reads the Esperanto phrases, and the others, in turn, relying upon the ear, repeat the phrase in Esperanto and then translate it into English. This method gives more practice than by mutual conversation, where much time is wasted in thinking what to say.

The Cincinnati *Commercial Tribune* during the past year and more has been printing articles weekly about Esperanto. These are prepared by the president of the club, who has written over twenty of them, averaging three-quarters of a column each. At first they were explanatory of the grammar; of the need of a neutral international language; of the impracticability of existing languages for that purpose. Latterly these articles, about ten of them, have been devoted to answering inquiries, explaining the best method of beginning the study, but more especially to demonstrating the extent to which Esperanto has already spread and giving illustrations of its practical usefulness.

Dayton.—In this city Dr. G. A. Billow, aided by the Rev. E. S. Jelly, has been giving a course of lessons, three times per week, in the *Dayton Herald*.

The bill to allow Esperanto to be taught in the high schools in Ohio was introduced into the Ohio Senate. Senator Harper says it will pass.

Pennsylvania

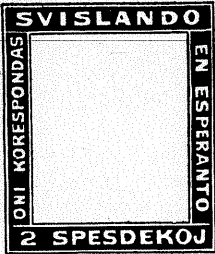
Philadelphia.—A satisfactory meeting of the Esperantists was obtained on February 3rd at the School of Industrial Art, Mr. Lewis B. Luders and M. Edmond Privat addressing those present in Esperanto. Mr. Ward Nichols, whose excellent work at Atlantic City and Trenton, N. J., is referred to under the head of that State, is one of the most enthusiastic and tireless Esperantists in the country. He leaves absolutely no stone unturned to do bits of work here and there for the *Afero*, and is quite impervious to the kind of criticism or comment which might weaken the nerve of others less enterprising. In a private letter to a friend here we quote: "Well, I'm encouraged! Do you know, I really have been on the verge of giving up my efforts to organize groups of Esperanto. I have been at it now for nearly a year, and have nothing to show for my trouble. Yesterday, coming up to town in the train I fell to talking with a very prominent Philadelphia lawyer, and I heard the remark, referring to myself: 'Why, that's Nichols, the Esperanto crank!' Great Caesar! At last they are beginning to take notice. I could have shaken that fellow by the hand, for all I have been striving for is to make them take notice!"

Wisconsin

Portage.—An Esperanto Group has been organized here, under the leadership of the Rev. J. I. Cleland.

Internacimonsistemaj Markoj

TIE ĉi klišitaj estas la markoj kiujn la entuziasma esperantisto ofte gluas ĉe l' dekstra supra angulo de l' leterkoverto antaŭ ol li almetas la poŝmarkon. Ni supozas ke la marko estas la ideo de s-ro René de Saussure, ĉar ni rimarkas ke ili venis unue de Svisujo, kaj li estas, kiel scias ĉiuj, la elpensinto de l' fama monsystemo internacia.

VERDA.

Ne necesas pritrakti profunde tie ĉi la rimarkindan sistemon de s-ro de Saussure, ĉar ai ĉiuj esperantistoj ĉitieaj sciita. Ili scias ke unu dolaro usona egalas du spesmilojn, aŭ du cent spesdekojn, kaj ke unu cendo egalas dudek spesojn; ke unu speso egalas dudekonon da cendo, kaj ke unu spesmilo egalas kvindek cendojn aŭ duonon da dolaro. Sciigojn pli ĝustajn kaj tre interesajn oni povas ricevi sendinte dek cendojn al

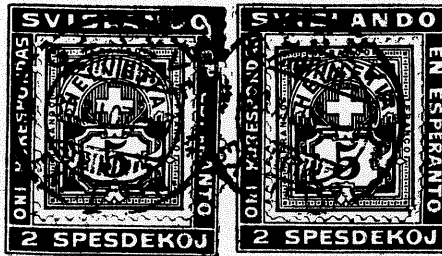
la *Internacia Scienca Revuo*, 8 rue Bovy-Lysberg, Genevo, Svisujo. En lia unua artikolo s-ro de Saussure diris: "La internacia monumo 'speso' estas ankaŭ tre taŭga por la poŝtaj spezoj kaj por internaciaj poŝtmarkoj; la nuna transporta pago de letero sendota fremdlanden estas: 25 centimoj, aŭ 20 pfenigoj, aŭ 5 cendoj, aŭ 2½ pencoj, t. e. internacie: 10 spesdekoj (aŭ 1 spescento). Plie, se la regnestroj interkonsentas presigi internaciajn poŝtmarkojn je 1 spescento, 1 spesdeko kaj 1 speso, oni povus uzi

BLUA.

ilin kiel internacian sendeban per letero kaj tute taŭgan por malgrandaj elpagoj."

La ĉirkaŭmarkojn oni povas aĉeti ankaŭ, per malmultaj cendoj, el la sama loko; sed ia ajn presisto tie ĉi povas ilin presi. Ju pli ili estas vidataj sur kovertoj, des pli da intereso la mondo sentos.

POST KLAM
Ili Pasis Tra la Poŝto.

La Plejnova Eltrovo de Oro

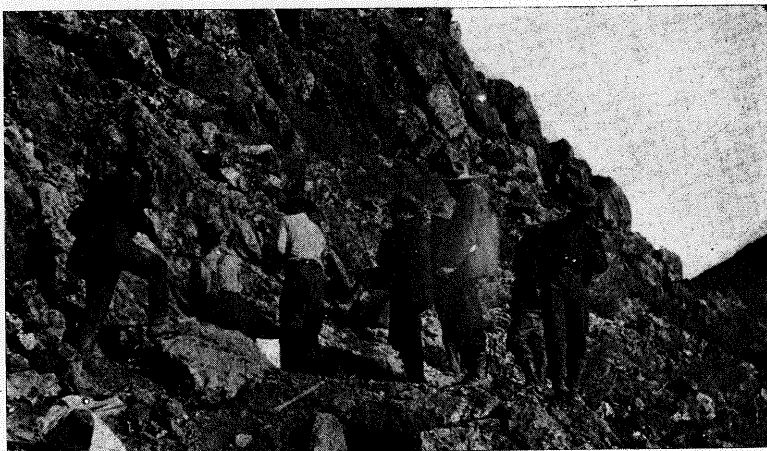
KIE riĉega minaĵo estas eltrovita proksime al la tersupraĵo, kaj la bona sciigo disvastiĝis, tie la magia logeco de ekriĉeco frenezigas homaron, kaj ĝi ekkuregas al la riĉa trovaĵo spite ĉiaj malfacilaĵoj. La urbeto Hart, Nevada, la plej nova naskitaĵo de l' dezerto, elmontras tion ĉi. Novjarkon 1908an la lokaĵo de tiu ĉi tendaro estis nur peco de sekega dezerto havanta siajn vulkanajn montetojn senkreskaĵaj kaj siajn pli ebenajn deklivojn kovritaj maldense per

"Joshua'aj" arbetoj kaj aliaj kreskaĵoj de l' dezerto. Sub la lunlumo la pejzaĝo ŝajnis kvazaŭ ĝi estas fantomo de ia tero mortinta kaj forlasita.

SEARCHLIGHT, NEVADA, ANTAŬ TRI JAROJ.
La kruceto montras la pozicion de Hart, la nova tendaro, kie oni ĵus eltrovis oron.

Orŝercistoj estis vasingintaj trans ĝi, ekzamenintaj la ŝtonegojn, kaj, trovinte neniom da elmontraĵoj de orhavanta ŝtonego, ili foriris, kaj restigis la lokon al soleco kaj orelegaj kunikloj vagan t a j. Sed ĉe la fino de decembro, 1907, tri viroj el Goldfield alvenis, starigis tendon, kaj ekŝercis la riĉigan metalon.

LA KAVO KIĜ LA ORO ESTIS TROVATA.
Tiu ĉi estas ĉe Hart, la urbeteto apud Searchlight.

Sur bonŝajna loko ili ekfosas kavon. Jen sur la eksteraĵo de pecoj de ŝtono ekbrilas la flavaj oreroj. Bone! Ili provas ĉe alia loko; estas tute same; bonege!! La ŝtoneroj estas tre riĉaj je oro—valoros po du mil dolaroj la dumilfunton. Ili markas la limojn de kelkaj pretenduoj per ŝtonaj monumentetoj. Ili sciigas amikojn en Goldfield. Baldaŭ la mirinda novaĵo disvastiĝas kaj je la oka de januaro, el ĉiuj urbetoj proksimaj kaj malproksimaj ekkuregas la homoj al la plej nova trezorkampo, unuj piede, aliaj kun azenetoj portantaj litaĵon, kelkaj veture alportantaj tendojn. Je la deka tago, tri grandegaj aŭtomobiloj alvenas tien. Ĉiu rapidegas freneze, por ĝustatempe akiri bonajn pecojn da tero. Je la dekdua estas ses tendoj etenditaj, kaj kvindek viroj enloĝas tie.

Lundon, la dektrian, oni dismezuris per rubanda mezurilo urbetajn lokojn kaj ilin publike vendis po dudek kvin dolaroj. Kelke da la aĉentintoj ilin revendis sabaton po cent dolaroj.

Merkredon tri ĝeneralaj butikoj sin trovis tie, kaj la ĉirkaŭan tero je la spaco de ses mejloj diametre estis elmarkita kaj akirita. Tiun tagon du manĝejoj, unu viandvendejo, unu bakejo, du drinkejoj, unu tabulejo, du minajvalorejoj kaj kvindek loĝtendoj sin trovis ĉe tiu ĉi kreskinta tendaro.

Unue oni vendis akvon

po ok dolaroj la barelon; je sabato la prezo malgrandiĝis ĝis barelo vendiĝis po du kaj duono dolaroj.

Sabaton oni kunligis telefonile tiun ĉi urbeton kun la ekstera mondo. Akvohavantaj tuboj estas en la vojo, ĉar oni intencas baldaŭ alkonduki akvon tra fertubo el Barnwell trans la interspaco de naŭ mejloj.

La orportantaj vejnoj estas larĝaj, longaj kaj tre riĉaj en lokoj. Se la riĉeco daŭros profunde la nunan tendaron baldaŭ anstataŭigos urbo fortike konstruita.

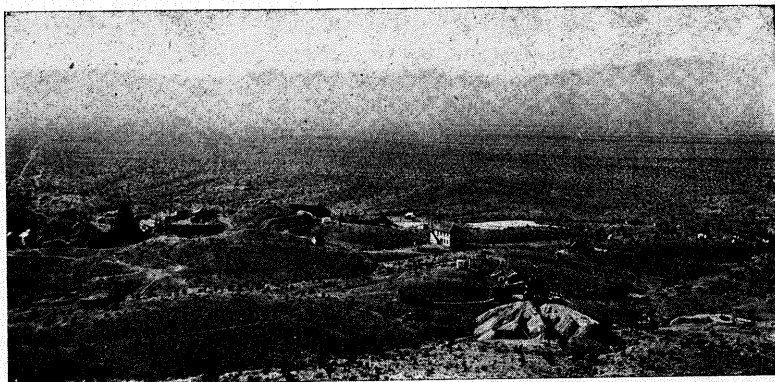
La urbeto sin trovas nur tri mejloj malproksime de la Barnwell-kaj-Searchlight'a disvoĵeto de la Santa Fé'a fervojo, kaj apud la limo inter California kaj Nevada, en la "ora triangulo."

Jam estas semajnjurnalo en la tendaro; ĝi nomiĝas *The Hart Enterprise*. El ĝi mi ĉerpas:

"Ni estas tie ĉi por publikigi la okazantaĵojn de l' tendaro vere kaj maltime. Ke la ĉirkaŭaj montetoj estas la ujoj de senlima riĉeco estas la kredo de l' eldonistoj de *The Enterprise*, kaj ĉiusemajne la historio de l' minerala antaŭeniĝo estos sciigata kiel ĝi estas fakte. . . . Iu persono eltrovota ŝtelanta estos traktata malĝentile, ricevos iom da akvo kaj al li estos montrata la vojo forira."

Ministoj ricevas kvar kaj duonon dolarojn po tago, karpentistoj ses dolarojn kaj laboristoj kvar dolarojn.

D-RO E. W. NEWELL.

SOLECA MINO EN LA DEZERTO.

Sed tuj kiam la sciigo pri oro disvastiĝis neniu plendis pri soleco.

Kelkaj Novaj Eldonaĵoj

The Esperanto Teacher. A Simple Course for Non-Grammarians. De Helen Fryer. Ĉe l' British Esperanto Association. 15 cendoj (30 sd.).

Bonega, bonega. Tiu ĉi "instruantaĵo" estas la plej utila—ĝis nun—kiun ni vidis. Ĉio estas kungrupita orde kaj konvene, kaj certe helpas al frua kaj ĉarmplena lerno de l' elementoj de Esperanto por angleparolantoj. Le preseraroj estas malgravaj—krom unu punkto. Diskutante la sufikson "aĉ," la verkistino ekzempligas jene: "virino, woman; virinaĉo, hog." Eble ni eraras surpriziĝante je tio, sed ni ne povas kompreni per kia speco de metempsikoso virino pejorativa fariĝas porkviro. Klarigu, O Pitagoro! Ni korege rekomendas "The Esperanto Teacher" al ĉiuj grupoj esperantistoj en Usono. La malgranda kosto estas aldona ĉarmo.

Podrecznik de Nauki Miedzynarodowego Jezyka Esperanto. De St. Lazica. Ĉe l' Nakladem Tow. "Esperanto," Lwów (Leopolo), Galicia. 20 cendoj (40 sd.).

Grammatike kaj Askeseis tés Diednous Glóssés Esperanto. De Anakreontos A. Stamatiadis. Ĉe l' Samos 'a Esperantista Societo, Samos, Turkujo. 30 cendoj (60 sd.).

Bedaŭrinde ni ne povas kompreni la belegan polan kaj la ĉarman modernan grekan lingvojn, kaj do ni ne povas preparoli aŭroritate tiujn ĉi sendube bonajn ekzercarojn, sed ni garantias la esperantajn partojn kaj la belan vidiĝon de ambaŭ.

Dictionnaire Francais-Esperanto et Esperanto-Francais (radikaro). De p-fo Théophile Cart. Ĉe l' Presa Esperantista Societo, Parizo. \$1.00 (2sm.).

Kvankam en poŝformato, tiu ĉi vortaro enhavas 30,000 vortojn kaj 728 paĝojn. La nura nomo de l' verkinto estas sufiĉa garantio de ĝia bonegeco. Efektive, de post ĝia alveno ni ĝin trovis tiel utila ke ni nun ne povas kuraĝi pensi pri la seniĝo de ĝi. Ŝanceliĝo forvelkas en la ĉeesto de la Cart'a vortaro.

Jarlibro de Pacifisto, No. 4 (A kaj B.) Ĉe l' Presa Esperantista Societo, Parizo. 15 cendoj (30 sd.).

Utilaj kolektoj de nomoj por tiuj kiuj volas interkomuniki kun samideanoj pacifistaj.

La Tria Universala Kongreso de Esperanto. De Pierre Corret kaj d-ro Éra. Ĉe l' Presa Esperantista Societo, Parizo. 15 cendoj (30 sd.).

Plena rakonto de la gravega kunvenego de l' esperantistaro ĉe Cambridge lastan aŭgustan. Detaloj, ordinare malinteresaj, estas traktitaj kun vigleco, kaj la raporto devus esti posedata de ĉiu esperantisto.

The Third Esperanto Congress. De Ian Wilson. Ĉe l' The British Esperanto Association, London. 15 cendoj (30 sd.).

Sesdekpaĝa raporto, en la angla lingvo, kun bonepresitaj ilustraĵoj, de l' lasta Kongreso. La stilo estas konversaciema kaj interesa. La ŝrifto estas klara kaj granda.

Lecturas en Esperanto. De Luis G. León. Ĉe l' Ch. Bouret, Mexico City.

Profesoro León estas ĉiampreta kaj instruiga verkisto pri multaj aferoj, kaj lia plej lasta libreto, "Legaĵoj Esperantaj," pleje sciencaj (kun ilustraĵoj), estas tute inda je li. Ni trovas kelke da eraroj, sed la ĝenerala senco ne difektiĝas. Bedaŭrinde la ŝrifto estas iom eluzita, kaj la paĝoj ne prezentas tre logan vidiĝon. Antaŭeniĝu la presistoj meksikanaj!

Die Weltsprachen-Bewegung vor dem Forum Sachverständiger Kritik. De d-ro W. Borgius. Ĉe Hans Th. Hoffman, Berlino.

Tiu ĉi germana broŝuro ("La Movado de Tutmondaj Lingvoj Antaŭ la Forumo de Kompetenta Kritiko") estas respondo al du senzorgaj profesoroj de la Reĝa Saksa Societo de l' Sciencoj, kiu trovis—ho ve!—Esperanton "ne taŭga." La verkaĵeto de d-ro Borgius sufiĉe elmontras la absurdecon de la konstataĵo de liaj kontraŭuloj, kiuj, li pravas, ekverkis ne pripensinte. Ni opinias, tamen, ke la neceso defendi Esperanton nun forpasis. Ĝiaj aliĝuloj bezonas nur ridi silente kiam ili legas atakojn. Sed ni neniel des malpli aprobas la entuziasmon de d-ro Borgius.

Ranratbatalo. De E. Deligny. Ĉe l' Presa Esperantista Societo, Parizo. 10 cendoj (20 sd.).

Tradukita el "herokomika verko de post-homera poeto," tiu ĉi amuza deksespaĝa rakonteto de l' klasika sovaĝa batalo inter la ranoj kaj la ratoj pasigos dekkvin minutoj tre plezure.

Konversacia Kalendaro por 1908. De Karlo Steier. Ĉe Hans Th. Hoffman, Berlino. 33 cendoj (65 sd.).

Bona ornamo por muro, se la muro ne estas tro malproksima de la posedanto de l' kalen-

dar. Tiu ĉi mem estas entenata en la kartona tenilo kaj estas tro utila esti neatingebla. Ĝi enhavas la gramatikon kaj frazojn esperantajn kaj germanajn, sed la negermano ne bezonas timi ke pro tio li ne tute ĝuos la utilecon de l' enhavo. Apud ĉiu dato estas spaco por notoj kaj elspezoj, kaj la libreto enhavas multe da informaĵoj. Estas ankaŭ tre malmultaj preseraroj. La verkisto estas la redaktoro de l' *Eho Esperantista*.

Esperantista Poŝkalendaro, 1908. Ĉe Moller and Borel, Berlino. 20 cendoj (40 sd.).

Tiu ĉi estas sendisputeble la plej bona kalendaro eldonita por 1908. Krom la kalendaro, kiu enhavas multajn notojn pri datrevenoj interesajn al esperantistoj kaj montras ankaŭ la "malnovan stilon" (rusan), estas, en la dua parto de l' volumeto, necesega kolekto da faktoj kaj informoj pri la Lingvo, el kiuj multaj estas iom novaj kaj ĉiuj legindaj. Tiu ĉi parto estas tute ĝisnun-hora kaj entenas, krom aliaj aferoj, Projektojn de Lingvo Internacia, Naciajn kaj Internaciajn Monsistemojn, Esperanto-alfabeton laŭ Braille, kaj Liston (nova vorto?) de Esperantistaj Konsulejoj, Grupoj, Hoteloj, ktp. La libreto estas facile portebla en poŝto kaj estas presita sur bonan paperon. Ni rekomendas la tujan aĉeton de ĝi.

Malgranda libreto por veŝtp:ŝ. Ĝi havas la ĉefeĉan ŝlosilon enbindita, kaj kelkajn utilajn notojn interesajn pri la detaloj de esperanta uzado.

Summer Chatauqua Esperanto Doings

A year and a half ago the study of the world auxiliary language, Esperanto, was confined mainly to individuals, but with the publication of two Esperanto journals and the formation of a national association great progress has been made toward union and advancement. Believing that the time is now opportune for a convention in order that Esperanto friendships may become formed, union of propagandist effort directed, and information suitably presented to the public, it is deemed advisable to accept the invitation of the Chatauqua Institution to hold a convention at its grounds and at a time when its summer session is in progress, in order that such work may be accomplished and that the subject of an international auxiliary language may be fully presented to its 35,000 students, who annually collect at Lake Chatauqua for instruction.

Esperanto instruction will be an important feature of the convention, both to the student who desires a knowledge of the language and to the older Esperantist who has been uninstructed in methods of teaching. Educational systems will be presented by those who have been most successful in advancing the knowledge of the language, and to this end the Executive Committee has extended invitations to the best teachers in all parts of America.

The plan of the propagandist convention is as follows:
 Monday, July 20th. Morning—Opening meeting. Afternoon—Raising the Esperanto flag, with ceremonies. Evening—Concert.
 Tuesday, July 21st. Morning—Instruction. Afternoon—Address. Evening—Reading.
 Wednesday, July 22nd. Morning—Instruction. Afternoon—Short addresses. Evening—Recital.
 Thursday, July 23rd. Morning—Instruction. Afternoon—

—Teachers' meeting and discussion. Evening—Illustrated lecture.
 Friday, July 24th—Morning—Instruction. Afternoon—Social entertainment. Evening—Banquet.

Letters have been received from the following Esperantists who ardently encourage the convention and most of whom have signified their desire to be present and take part in the exercises:

United States—Prof. G. B. Viles, Columbus, O.; Prof. George Macloskie, Princeton, N. J.; J. F. Twombly, Brookline, Mass.; Dr. D. O. S. Lowell, Boston, Mass.; F. B. Morin, Chicago, Ill.; S. W. Travis, Jr., Brooklyn, N. Y.; Arthur Baker, Chicago, Ill.; David H. Dodge, New York City; Prof. A. M. Grillon, Lewis B. Luders, Philadelphia, Pa.; Prof. A. Schinz, Bryn Mawr, Pa.; Prof. R. L. Fleury, Denver, Colo.; Dr. Jas. Underhill, Idaho Springs, Colo.; Prof. W. B. Sterrett, Washington, Pa.; Prof. J. L. Borgeshoff, Cleveland, O.; E. K. Harvey, Boston, Mass.; Prof. Ivy Kellerman, Toledo, O.; Prof. A. C. Von Noe, Chicago, Ill.; Amos R. Wells, Boston, Mass.; Rev. J. I. Cleland, Portage, Wis.; Rev. H. C. Colburn, Columbus, O.; Rev. F. B. Hardin, Frederic, Wis.; Mrs. W. S. Stoner, Evansville, Ind.; Mrs. E. M. H. Merrill, Cambridge, Mass.; W. J. Grimstead, Richmond, Ky.; W. M. Ampt, Cincinnati, O.; Prof. Alvin Bishop, Waterloo, N. Y.; Rev. W. E. Lowther, Evanston, Ill.; J. P. Ogden, Boston, Mass.; Herbert Harris, Portland, Me.; H. S. Blaine, Toledo, O.; R. B. Moore, Elizabeth, N. J.; Wm. G. Adams, Chas. E. Randall, Seattle, Wash.; O. H. Mayer, Rev. A. Krafft, Chicago, Ill.

Canada—A. P. Beauchemin, C. F. Bardorf, A. Saint Martin, Montreal; Robt. M. Sangster, Toronto.
 Mexico—Prof. Luis G. Leon, Mexico City; L. R. Mantorols, Tacubaga; Dr. V. Romero, Orizaba.

Cuba—Prof. Depasse, Havana.
 To this convention a most cordial invitation is extended to all Esperantists and friends of the Esperanto movement. Officers of Esperanto organizations are earnestly requested to use their best efforts to encourage attendance and to have local clubs send as many delegates as possible.

Registration fee for each person, 25 cents.
 Send at once to Dr. Walter H. Fox, suite 1210, 92 State Street, Chicago, Illinois, name and address plainly written with enclosed registration fee in order that plans may be arranged for the increased attendance at Chatauqua grounds.

Receipts will be promptly acknowledged.

Executive Committee.
 DR. WALTER H. FOX, Pres. Illinois Esper. Association.
 MR. E. C. REED, Secy. " "
 PROF. B. PAPOT, Instructor " "

The Suffix "aĉ"

What is the significance of the new suffix aĉ? I should feel ashamed to ask this question were it not for the fact that although I have read diligently during the past year every number of THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL, *The British Esperantist*, and *Lingvo Internacia*, and have in this reading occasionally, of late, met words with this ending and two or three slight references to it as having lately come into use, I have seen nowhere in these publication (nor anywhere else) a statement of its meaning.

E. H. E.

"Aĉ" is a new suffix, which has almost found an established place in Esperanto. It is derived from the Italian, and has the same meaning as in that language. It gives to the root to which it is added a derogatory or pejorative meaning: for example, "ĉevalo" = horse, "ĉevalaĉo" = nag; "Hundo" = dog, "hundaĉo" = cur; "viro" = man "viraĉo" = a good-for-nothing, a "poor specimen."

J. F. T.

TELEPHONE NO. 4522 BEEKMAN

CABLE ADDRESS: ESPERANTO, NEW YORK

L. W. HORNE, M. E.

AGENTS FOR PATENTS AND SPECIAL
MACHINERY. ESTIMATES PREPARED
ON ALL KINDS OF CONSTRUCTION
WORK

DRAUGHTING AND EXPERT SUPERVISION A SPECIALTY

EQUIPMENT FOR ISOLATED PROJECTS,
LIGHTHOUSES, BREAKWATERS, ETC.
INVESTIGATIONS MADE IN ANY
LOCALITY

ARTICLES OF TECHNICAL OR PUBLIC
INTEREST WRITTEN ON ENGINEER-
ING TOPICS IN ESPERANTO OR
ENGLISH

NEW YORK AGENT FOR THE NEW FLAMING ARC LAMP

Half the Initial Cost and Half the Current Consumption of Other Arc Lamps

GIVES A LIGHT LIKE THE SUN—WRITE FOR CATALOG.

150 NASSAU STREET

NEW YORK, N. Y., U. S. A.

ESPERANTO PUBLICATIONS

Our readers are advised to subscribe to as many of these as they can afford. To say nothing of the literary enjoyment they will receive from the best edited of them (marked with a star), the familiarity which they obtain from reading Esperanto from various national viewpoints is a liberal education in itself. THE AMERICAN ESPERANTO JOURNAL will accept subscriptions for these publications.

AFRIKA ESPERANTISTO, In French and Esperanto.....	Free	*INTERNACIA SCIENCA REVUO, In Esperanto only.....	\$1.40
AMERIKA ESPERANTISTO, In Esperanto and English.....	\$1.00	INTERNACIA SOCIA REVUO, In Esperanto only.....	\$1.20
AMSTERDAMA PIONIRO, In Esperanto and Dutch.....	\$0.65	*JAPANA ESPERANTISTO, In Esperanto only.....	\$0.80
ANTAUEN ESPERANTISTOJ!! In Esperanto and Spanish.....	\$0.60	JUNA ESPERANTISTO, In Esperanto only.....	\$0.50
BRAZILA REVUO ESPERANTISTA, In Esperanto and Portuguese.....	\$1.20	LA BELGA SONORILO, In Esperanto, French and Flemish.....	\$1.20
BULGARA ESPERANTISTO, In Esperanto and Bulgarian.....	\$0.30	LABORO, In Esperanto only.....	\$0.60
CASOPIS CESKYCH ESPERANTISTU, In Esperanto and Bohemian.....	\$0.75	*LA REVUO, In Esperanto only.....	\$1.40
ESPERANTO LIGILO (In Braille for the Blind), In Esperanto only.....	\$0.60	LA STELO DE L'ORIENTO, In Esperanto only.....	\$0.50
ESPERANTISTEN, In Esperanto and Swedish.....	\$0.70	LA SUNO HISPANA, In Esperanto and Spanish.....	\$0.60
*ESPERANTO, In Esperanto and various languages.....	\$0.60	LA VERDA STANDARDO, In Esperanto and Hungarian.....	\$0.75
*ESPERO KATOLIKA, In Esperanto only.....	\$1.00	*L'ESPERANTISTE, In Esperanto and French.....	\$0.60
ESPERO PACIFISTA, In Esperanto only.....	\$1.00	*LINGVO INTERNACIA, In Esperanto only.....	\$1.50
FILIPINA ESPERANTISTO, In English and Esperanto.....	\$0.75	LUMO, In Esperanto and Bulgarian.....	\$1.00
FINNA ESPERANTISTO, In Esperanto only.....	\$0.30	*POLA ESPERANTISTO, In Esperanto and Polish.....	\$0.50
FLUGILA STELO (for stenographers), In Esperanto only.....	\$0.40	*RUSLANDA ESPERANTISTO, In Esperanto and Russian.....	\$1.60
FOTO-REVUO INTERNACIA, In Esperanto and French.....	\$1.00	SVISA ESPERO, In Esperanto only.....	\$0.50
*GERMANA ESPERANTISTO, In Esperanto and German.....	\$0.75	*THE BRITISH ESPERANTIST, In English and Esperanto.....	\$0.75
GERMANA ESPERANTO-GAZETO, In Esperanto and German.....	\$1.00	*TRA LA MONDO, In Esperanto only (with many illustrations).....	\$1.60
IDEALO (Sicilian), In Esperanto only.....	\$0.60	TRA PARIZO, In French and Esperanto.....	\$0.40

